

Jesús i el Regne de Déu

Benvinguts a una nova assignatura que ens vol conduir a una comprensió més encertada i pertinent del Regne de Déu i les seves implicacions per a l'església.

El llibre que seguirem és "30 días con Jesús y el Reino de Dios" del Dr en teologia i pastor jubilat Eduardo Delás. Una obra que recull 30 reflexions breus a partir de textos de l'evangeli a on es suggereixen diferents preguntes pel seu aprofundiment.

A partir del material proposat per a cada classe, el professor confeccionarà una classe de 50 minuts en la que donarem resposta a part de les qüestions que es plantegen i a on es prioritzarà la participació dels participants.

El calendari de l'assignatura ocuparà els dos trimestres restants del curs 2024-25 i les classes quedaran de la següent manera:

Trimestres 2 i 3 curs 2024-25 ED El Redemptor. Assignatura: Jesús i el Regne de Déu			
<i>Llibre de text: 30 días con Jesús y el Reino de Dios. Eduardo Delás</i>			
Classe	Data	Contingut	Professor/a
1	12 gener	Introducció. / 1. Es tracta de Jesús	Xavi G
2	19 gener	2.La conversió... /3. ¿Coneixem a Jesús?	Xavi G
3	26 gener	4. Penediu-vos.. / 5. El Regne de Déu...	Xavi G
4	2 febrer	6. Els miracles: clamors del RD.	Joan O
5	9 febrer	7. La malaltia, el pecat i el perdó.	Olga P
6	16 febrer	8 Jesús seduït.../ 9. Jesús, pa, paraula i vida.	Xavi G
7	23 febrer	10. No al conservadorisme.	Rubén
8	2 març	11. Els treballadors de la vinya..	M Teresa
9	9 març	12. La benaurança oblidada.	Agusti R
10	16 març	13. Ves i fes el mateix. / 14. Seduïts pel RD.	Rubèn S
11	23 març	15. La creu:... / 16. Lectura salvífica de...	Xavi G
12	30 març	17. La resurrecció: ... / 18. Una església...	Joan Ollé
13	6 abril	19. L'esperança... / 20. Jesús ve: creure...	Olga P
13 i 20 abril		vacances setmana santa	
14	27 abril	21. Reenfocar la missió de l'església.	Rubén S
15	4 maig	22. L'encarnació és el... / 23. Jesús i la mort...	
16	11 maig	24. Déu eixugarà... / 25. Jesús i nou temple.	
17	18 maig	26. La praxis... / 27. El nostre Pare...	
25 maig *		Dia de la família *	
18	1 juny	28. Comunitat i compromís. /29. La missió...	Rubén S
19	8 juny	30. Jesús el regne.../ Conclusió	
15 juny *		Concert Coral del Redemptor *	
20	25 juny	Clausura ED	Xavi G
* 25 de maig i 15 de juny son dates provisionals.			

Classe 1. Xavi G. 12 de gener de 2025

0. Introducció

El Regne de Déu va ser un tema central per Jesús, les paràboles son lliçons que ens ensenyen com és el RD, però notar la importància del RD per Jesús ens suscita diverses preguntes: Quin sentit tenia el RD per Jesús? Com es relaciona amb el conjunt del seu missatge? Perquè Jesús privilegia aquesta expressió? Quines implicacions té? Per respondre a aquestes preguntes avui cal que ens proposem no imposar les nostres categories occidentals i anacròniques en l'estudi (exegesis) i interpretació del text bíblic (hermenèutica).

Per l'ús del terme a Isaïes i Daniel expressa necessitat d'alliberament.

Per produir-se la predicació de Jesús en el context de l'imperi romà, RD és crisi amb els poders del mon que rivalitzen amb Déu.

0.1. El Significat del Regne de Déu

El RD és el missatge central de Jesús en els evangelis sinòptics (una sola mirada). Aquesta centralitat no només és teològica o conceptual, sinó que és històrica i real. Déu és revela i pacta, és un Déu en relació, per a un poble!

0.2. El Regne de Déu. Claus per a entendre-ho.

No tenim als evangelis una definició del RD, però és perfectament comprensible a la gent senzilla. A més Jesús s'adreça a la "gentussa" Jn 7:49 vistos com a focus d'infermetat, , dimonis, pecat i fam (veure cites pg 10), però pels que sentia compassió perquè eren com ovelles sense pastor. (Mateu 9:36).

El RD és una realitat dinàmica y social que designa la sobirania real de Déu exercint-se a la nostra historia, al nostre mon. Una realitat que realitza l'ideal de justícia en el marc de la misericòrdia començant pels darrers de la terra.

0.3. Jesús és el centre de l'Evangelí del Regne de Déu.

Marc 1:1; 14-15

Jesús és Galileu (els apòstols tb , menys Judes Iscariot). Parla des de la perifèria, lluny del centre de poder i religiós. A una zona de mala reputació que concorda amb la profecia de Isaïes 9:1-2.

Segons Marc l'evangelí del Regne de Déu, és parlar de la bona nova que Jesucrist ens porta de part de Déu: la seva persona, activitat, predicació, praxis, mort i resurrecció, constitueixen el contingut del missatge. Marc 1:1 "Comença l'evangelí de Jesús, el Messies, Fill de Déu."

La proposta no vol informar, sinó transformar, de l'arrel a les branques. És una invitació al penediment i la fe que implica una transformació completa de l'existència. Jesús és el protagonista del missatge que es manifesta i cobra vida en la crida de la comunitat messiànica que encarna, visibilitza i proclama els valors del Regne de Déu.

El Regne de Déu: El començament

1. Es tracta de Jesús

Joan 1:18

***A Déu, ningú no l'ha vist mai:
el seu Fill únic, que és Déu
i està en el si del Pare,
és qui l'ha revelat.***

En aquest primer pensament sobre Jesús trobem un anònim que ens fa un perfil de Jesús, mostrant com la seva “petitesa” ha transformat el mon, més que capa altre governant.

Cal que busquem a Jesús, es tracta d'això de trobar a Jesús en el nostre “que hacer” quotidià, aspirant a que ens trobi, ens salvi i ens guareixi. Jesús es fa present des d'a baix, des d'a prop i des de dins

Poema preciós de Rui Manuel Gracio (p 18-19)

Preguntes per la reflexió.

Llegeix Lluc 2:1-7; Joan 1:14,18; 1Joan 1:1-3.

Pensa en com Déu es va revelar a la humanitat, havent pogut escollir altres mitjans i maneres.

En quin sentit es va córrer el risc de no ser reconegut com el Déu etern encarnat?

Perquè creus que es va submergir fins a nivells d'humanitat que el van convertir en un de nosaltres?

Com ens mostra la vida de Jesús en aquest món que no sabem el que hi ha darrera de la Paraula de Déu de no ser per ell?

Jesús és el missioner de la Trinitat. Des de la memòria de la vida del Senyor, explica quin model de missió ens proposa ¿Quines implicacions té per a l'església entendre que la missió és l'encarnació?

Classe 2. Xavi G. 19 de gener de 2025

2. La conversió ahir i avui.

Mateu 3:1-8. “Doneu el fruit que demana la conversió”

Joan el Baptista: lluny dels poderosos: polítics i religiosos. Morirà per un caprici en un banquet de rics.

El missatge: “Convertiu-vos” prepareu camins **nous**. Ni vies romanes ni camins al temple. No és un petit canvi (un maquillatge). Per acollir al Fill de Déu cal que ens convertim i acollim el missatge de Déu, si hi cap als nostres cors preocupats massa vegades pel materialisme i distrets pels entreteniments de la vida.

Dificultat: Saber que fer per seguir edificant i saber què impedeix per seguir edificant.

Hi ha racons del nostre cor en els que encara no ha arribat el poder transformador del Regne de Déu?

Hi ha parcel·les de la vida que no han estat evangelitzades i transformades pel poder de l'Esperit?

Comencem la casa per la façana, la teulada o els fonaments? Mateu 7:24-27. Hem de construir la casa / fer-ho sobre la roca / no fer-ho sobre la sorra. Allò important no és el que es veu, sinó allò que sosté el que es veu: Millor la roca i pitjor la sorra.

Preguntes:

Mateu 3:1-8 Com descriuries el penediment i la conversió? Joan el B a qui dirigeix aquest missatge?

Mateu 3:9 Quins podrien ser els obstacles per entendre i experimentar la conversió? Pensa en la teva vida. Quan et vas convertir?

2Corintis 5:17 En quin sentit, la conversió marca un abans i un després i al mateix temps ens situa en un procés de maduresa?

Mateu 7:24-27; Mateu 16:15-18

Perquè escoltar i practicar les paraules de Jesús és el fonament per la nostra vida/casa? Perquè és Jesús (persona i obres) la roca sobre la que s'edifica l'església?

3. ¿Coneixem a Jesús?

Mateu 11:1-6 Joan està a la presó, la seva integritat, fidelitat al Messies l'ha deixat entre reixes. Tot i la seva determinació està desconcertat. Ets tu Jesús? o esperem a una altre? Joan esperava a un Jesús fort, poderós que manifestaria el judici de Déu a on se salvarien els fidels i es condemnarien els infidels.

La resposta de Jesús és la seva actuació: el que diu, a qui s'apropa, a qui es dedica... pot decepcionar als que esperen a un Jesús poderós i justicier.

Jesús dona compliment a Isaïes 35:5-6. Anterior a la pregunta de Joan Jesús ha estat guarint a coixos 9:1-8, cecs 9:27-31 i muts 9:32-33.

Jesús allibera, deslliga... retorna capacitats, espanta temors, guareix malalties... etc Pagola.

Joan té de canviar el paradigma... Jesús compleix la llei i els profetes, que ningú s'espera o s'inventi una altra Jesús.

1 Quan Jesús hagué acabat de donar aquestes instruccions als seus dotze deixebles, se'n va anar a ensenyar i a predicar per aquelles poblacions.

2 Joan, que era a la presó, va saber les obres que feia el Messies i envià els seus deixebles a preguntar-li: «¿Ets tu el qui ha de venir, o n'hem d'esperar un altre?»

4 Jesús els respongué:

--Aneu a anunciar a Joan el que sentiu i veieu: 5 els cecs hi veuen, els coixos caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els pobres reben l'anunci de la bona nova. 6 I feliç aquell qui no em rebutjarà!

Mateu 11:16

Coneixem a Jesús? A quin Messies seguim els cristians? El nostre discurs és de condemna i de judici? Ens situem a l'òrbita de Joan el Baptista o ens situem ja en la de Jesús? ... pg 29

No paraules boniques, sinó obres incontestables 1 Jn 3:18

EL final de la contesta als deixebles de Joan Mateu 11:6 "i és feliç tothom qui en mi no troba causa de topada." BEC.

Preguntes

1. Perquè Joan el B té dubtes sobre la identitat de Jesús i envia dos deixebles a preguntar-li?
2. Com respon Jesús als missatgers? Amb arguments dialèctics? Com? Perquè ho fa així?
3. Perquè la identitat de Jesús es troba en la seva manera d'actuar?
4. Joan el B havia de canviar els seus esquemes mentals respecte al Messies Jesús. En quin sentit ens pot passar això a nosaltres avui?
5. Com contrasta el Jesús en el que creiem amb el que trobem a les Escripures: Transgressor, irreligiós, guaridor de malalts, practicant de la misericòrdia i no del judici, amic dels pecadors, anomenat "golafre", feia poc dejú, fuetjava als rics i crític del sistema econòmic del temple?
6. Que passaria al món si entenguéssim les implicacions del Regne de Déu i les visquéssim, com a comunitat, seguint e imitant el camí de Jesús?

4. Penediu-vos i convertiu-vos.

Fets 2:14-24, 36-41

14 Aleshores Pere es posà dret amb els Onze i alçant la veu digué:

--Jueus i tots els qui residiu a Jerusalem: enteneu bé això i escolteu amb atenció les meves paraules.

36 »Per tant, que sàpiga de cert tot el poble d'Israel que Déu ha constituït Senyor i Messies aquest Jesús que vosaltres vaucrucificar.

Els primers convertits

37 Quan van sentir això, es van trasbalsar i digueren a Pere i als altres apòstols:

--Germans, què hem de fer?

38 Pere els va respondre:

--Convertiu-vos, i que cada un de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesucrist per obtenir el perdó dels pecats, i així rebreu el do de l'Esperit Sant. 39 Perquè la promesa és per a vosaltres i els vostres fills, i també per a tots els qui són lluny, tants com en cridarà el Senyor Déu nostre.

40 Pere continuava donant testimoni amb moltes altres paraules i els exhortava dient:

--Aparteu-vos d'aquesta generació esgarriada.

41 Els qui acceptaren la predicació de Pere es van fer batejar, i aquell mateix dia s'afegiren als germans unes tres mil persones.

PREGUNTES

1. Llegeix Fets 2:14-24, 36-41. Quins formaven l'auditori al qual Pere va predicar el dia de Pentecosta?
2. Tots aquests, coneixien la religió jueva: la llei, les Escriptures i els ritus del temple. Quin és el centre del missatge de l'apòstol? Per què?
3. Quin paper juguen en la proclamació de l'evangeli la vida, mort i resurrecció de Jesús?
4. Per què creus que es produeix aquest nivell massiu de resposta a l'evangeli del regne?
5. Pensa en la teva pròpia fe, diries que la teva relació amb el Senyor, a partir de la conversió, és radical i es renova diàriament, produint fruits de penediment? O, com dèiem en el devocional: "Només necessitem un superficial "manteniment" per a lubricar la maquinària que ens permeti continuar vivint la fe sense grans complicacions, ni compromisos"?

5. El Regne de Déu avui i aquí.

Joan 18:28-38

28 Després dugueren Jesús de casa de Caifàs al pretori. Era de bon matí. Però ells no van entrar dins el pretori, per no quedar impurs i poder menjar el sopar pasqual. 29 Per això Pilat sortí a trobar-los fora del pretori i digué:

--Quina acusació porteu contra aquest home?

30 Ells li contestaren:

--Si aquest no fos un criminal, no te l'hauríem entregat.

31 Pilat els replicà:

--Emporteu-vos-el vosaltres mateixos i judiqueu-lo d'acord amb la vostra Llei.

Els jueus li respongueren:

--A nosaltres no ens és permès d'executar ningú.

32 Calia que es complissin les paraules que Jesús havia dit, indicant com havia de morir.

33 Llavors Pilat se'n tornà a l'interior del pretori, féu cridar Jesús i li digué:

--¿Tu ets el rei dels jueus?

34 Jesús contestà:

--¿Surt de tu, això que em preguntes, o bé d'altres t'ho han dit de mi?

35 Pilat replicà:

--Que potser sóc jueu? Són el teu poble i els grans sacerdots els qui t'han posat a les meves mans.

Què has fet?

36 Jesús contestà:

--La meva reialesa no és d'aquest món. Si fos d'aquest món, els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus. Però la meva reialesa no és d'aquí.

37 Pilat li digué:

--Per tant, tu ets rei?

Jesús contestà:

--Tu ho dius: jo sóc rei. Jo he nascut i he vingut al món per donar testimoni de la veritat. Tots els qui són de la veritat escolten la meua veu.

38 Li diu Pilat:

--I què és la veritat?

Després de dir això, Pilat va sortir altra vegada a fora, on eren els jueus, i els digué:

--Jo no li trobo res per a poder-lo inculpar.

Mateu 6:9-10

9 »Vosaltres, pregueu així:

Pare nostre del cel,

santifica el teu nom,

10 vingui el teu Regne,

que es faci la teua voluntat

aquí a la terra com es fa en el cel.

PREGUNTES

1. Llegeix Mt. 6:9-10; Jn 18:28-38 – En l'oració model de Jesús, se'ns convida a pregar “que es faci la teua voluntat aquí a la terra com es fa en el cel” . Qui va fer la perfecta voluntat de Déu en aquesta terra?
2. Quin preu va haver de pagar durant tota la seva vida per viure així?
3. Quin va ser el seu final?
4. Sovint, pensem que el Regne de Déu és una realitat ambigua, indefinible i mística. Quan Jesús va parlar a Pilat afirmant que “El meu regne no és d'aquest món” . Què creus que va voler dir?
5. Quin preu li estava costant a Jesús encarnar i proclamar el Regne de Déu com una realitat present i visible en aquest món?
6. Ens costa avui el mateix preu imitar i seguir a Jesús? Per què? Mirant-nos en la vida, l'ensenyament, els miracles, l'actitud del senyor cap als últims, els pobres, els malalts i els afligits i la seva final en la Creu. Com hauríem d'entendre i viure el Regne de Déu avui?

6.Els miracles: clamors del RD.

Mr.1,32-39

³² Al vespre, quan el sol s'havia post, li anaven portant tots els malalts i els endimoniats. ³³ Tota la població s'havia aplegat davant la porta. ³⁴ Ell va curar molts malalts que patien diverses malalties; també va treure molts dimonis i no els deixava parlar, perquè sabien qui era.

³⁵ De bon matí, quan encara era fosc, es va llevar, sortí, se n'anà en un lloc solitari i s'hi va quedar pregant.

³⁶ Simó i els seus companys es posaren a buscar-lo. ³⁷ Quan el van trobar li digueren: —Tothom et busca.

³⁸ Ell els diu:

—Anem a altres llocs, als pobles veïns, que també allí vull predicar-hi; és per això que he vingut.

³⁹ I anà per tot Galilea, predicant a les seves sinagogues i traient els dimonis.

Jesús entén i parla de les seves accions miraculoses com a messiàniques i en base a això les vincula a la vinguda del regne de Déu.

Però tothom del seu voltant, incloent els seus deixebles, cerquen els miracles per instituir a Jesús com heroi pels seus poders màgics donant-li popularitat i creant-li un renom personal

En paraules d'Eduardo Delás :

De l'opció entre un messianisme amb el prestigi, la lluentó i l'espectacularitat dels miracles ostentosos i sensacionalistes, en front a un altre que entén els miracles com clamors del regne que albiren el nou món que Deu vol crear. La religiositat optarà sempre per la primera opció. Jesús, no.

i

Com ens agrada veure miracles extraordinaris contundents i seductors! El Senyor, en canvi, ens invita a pensar, creure i viure d'un altre manera. Estem cridats a treballar amb obediència, fidelitat, humilitat i perseverança en la proclamació de l'evangeli del Regne, a la manera de Jesús

PREGUNTES

Jesús tot just està iniciant la seva tasca de proclamació del Regne, però des de el principi la seva popularitat davant el poble no ha parat de créixer.

6. Perquè que li porten malalts en massa per cura'ls?
7. Quin criteri té el poble al voltant de la identitat del Senyor?
8. Perquè Jesús sen va a l'alba a pregar ?

Els ressons de les seves sanitats continuen, el poble se li ha lliurat, vol mes miracles.

9. Que pensaran les masses i el propis deixebles de la desaparició per sorpresa del Senyor?
10. Perquè el busquen Pere i els demes deixebles? ¿ quina és la seva "agenda oculta" a la llum de l'èxit dels miracles?
11. Com Rectifica Jesús aquestes propostes?

Els miracles son clamors del Regne de Deu , però no un arma per comprar voluntats i lleialtats.

12. Que és el realment important? Perquè?

Clase 5 Olga P. 09-02-2025

EL REINO DE DIOS EN LOS MILAGROS DE JESUS

Jesús ve los milagros como clamores del reino y no como una maquinaria para ganar adeptos al nuevo reino.

Jesús en medio de toda la tentación de los discípulos de quedarse instalados en la popularidad que le había traído las obras y milagros hechos, Jesús.

Jesús en lugar de quedarse, allí donde había hecho milagros, decide irse a otras aldeas a predicar “**porque para eso he venido**”. Y esto les dice después de:

. irse a orar sólo, buscando el discernimiento de la voluntad del Padre.

Los milagros son clamores del reino y no un arma para comprar voluntades.

Lucas 5:17-26

LA ENFERMEDAD, EL PECADO Y EL PERDON

Jesús está en una casa probablemente en Capernaum según el relato de Marcos 2:1-12,

Audiencia: Fariseos y doctores de la ley venidos de todas partes.

características:

Los fariseos eran un grupo religioso muy influyente en la sociedad judía. Sus características principales eran:

- . Estrictos en la observancia de la Ley de Moisés y las tradiciones orales.
- . Legalistas: Creían que la salvación dependía del cumplimiento de la ley y sus interpretaciones.
- . Separatistas: Evitaban el contacto con personas consideradas impuras, como pecadores y gentiles.
- . Opositores de Jesús: porque desafiaba sus tradiciones y enseñaba con autoridad.
- . Hipocresía: Jesús los reprendió por enfocarse en la apariencia externa de la piedad sin un verdadero cambio de corazón (Mateo 23:27-28).

Doctores de la Ley (Escribas)

Los doctores de la ley eran expertos en la interpretación de la Torá y tenían un rol importante en la enseñanza religiosa.

- . Intérpretes de la Escritura: Su función era explicar la ley al pueblo y aplicar sus principios a la vida diaria.
- . Respetados como maestros: Eran vistos como autoridades en asuntos religiosos.
- . Aliados de los fariseos: Aunque no todos los escribas eran fariseos, muchos compartían sus puntos de vista.
- . Resistencia a Jesús: Rechazaban su enseñanza porque desafiaba su interpretación de la ley y ponía en evidencia sus errores.

. Enfocados en la letra de la ley, pero no en su espíritu: Enseñaban normas, pero muchas veces no las aplicaban con misericordia ni justicia.

¿Qué mensaje transmite esta concentración de jerarcas religiosos en torno a Jesús?

Están sentados, para ellos; **una muestra de autoridad y distinción**, que se sepa: quien tiene el poder. Lucas, dice en referencia a Jesús; “y el poder del Señor estaba con Él para sanar”, ahí estaban los que pensaban que tenían el poder y el que tenía el poder de Dios.

¿Para que estaban allí?

Nos hace pensar que están allí para ver, para revisar, para auditar, a Jesús y sus curaciones. **Su actitud era crítica y desconfiada.**

El paralítico y sus amigos.

¿Qué crees que había en el corazón de los que llevan al paralítico delante de Jesús? ¿Y Como lo muestran en su manera de proceder?

. Fe en Jesús, el mismo Jesús la reconoce, **Una Fe visible**

. Amor por su amigo, **un amor que vences obstáculos.**

. **Dan su vida** por su amigo, nadie tiene amor que éste, que el que da la vida **“su tiempo**

El Milagro

La semana pasada vimos que Jesús sabana a muchos, en esta narración de Lucas la escena da un giro.

Jesús le dice “Hombre tus pecados te son perdonados”

Ahí está Jesús y no solamente les sorprende, sino que les provoca; Por la reacción de los auditores/espías: ¿Que acaba de decir y hacer? Que sacrilegio, eso de perdonar pecados, solo lo puede hacer Dios.

¿Porque Jesús le perdona los pecados y no le sana simplemente, como había hecho con muchos otros?

En los relatos bíblicos sobre salud/enfermedad predomina un modelo profundamente religioso, la enfermedad siempre es vista como un castigo que viene del Señor por no cumplir su voluntad.

En la cultura judía de la época, se creía que las enfermedades eran consecuencia directa del pecado.

. Job, sus amigos asumieron que estaba sufriendo porque había pecado.

. Juan 9:1-2 los discípulos le preguntan a Jesús, si un ciego de nacimiento había pecado él o sus padres.

. En 2da de crónicas 26:19-20 el rey Uzías fue castigado con lepra por su orgullo.

¿Entonces que traía eso como consecuencia?

Que las personas enfermas además de estar enfermas eran etiquetadas de por vida como pecadoras.

¿Qué hace Jesús? Desafió esta mentalidad, al enseñar que no toda enfermedad era el resultado de un pecado específico, sino que podría servir para la gloria de Dios, como les responde a sus discípulos.

El pecado y todo lo que implica solo puede ser perdonado por Dios y es imprescindible para reestablecer y rehabilitar a esas personas. Entonces la curación se convierte en una expresión pública y visible del perdón y superación del mal.

¿Cuál es la reacción de los religiosos? ¿Quién puede perdonar pecados? ¿Quién puede sanar?

Solo Dios, dirían ellos.

La majestad y el poder de Jesús aparecen en todo su esplendor en este milagro poniendo de manifiesto que Dios es Jesús de Nazaret.

Que tiene autoridad, poder y misericordia sobre el pecado y sobre la enfermedad, perdonando y sanando más allá de los sacerdotes mediadores de la época; con unas liturgias llenas de arrogancia y desprecio hacia las personas.

¿Cuál es la reacción del Pueblo?

Glorificar a Dios

¿De qué modo volvemos a ver en este episodio los milagros como clamores del reino de Dios que se ha acercado?

- . Jesús no solo sana al paralizado, sino que muestra que el reino de Dios se ha acercado:
- . rompiendo la idea de que la enfermedad siempre era por pecado.
- . El trae restauración integral: física, social y espiritualmente.
- . Demostró que él era el Mesías que esperaban, trayendo sanidad completa.

Clase 6 Xavi G 16-02-2025

8 JESÚS SEDUÏT PER LA FE D'UNA DONA PAGANA

Els capítols 6 i 7 ens han mostrat els miracles de Jesús com a “clamors” del Regne de Déu, evidències de la transformació del món i de la construcció del món nou, posant en crisi la religió i l'escala de valors que s'ha establert dintre del poble de Déu.

Marc 7: 24-30 24 Jesús se'n va anar d'allí i arribà al territori de Tir. Va entrar en una casa i no volia que ningú ho sabés, però no pogué passar desapercebut. 25 De seguida va sentir parlar d'ell una dona que tenia una filla posseïda d'un esperit maligne, i vingué a prosternar-se als seus peus. 26 La dona, que era pagana, sirofenícia d'origen, pregava a Jesús que tragués de la seva filla el dimoni. 27 Ell li va dir: --Deixa que primer s'alimentin els fills. No està bé de prendre el pa dels fills i tirar-lo als gossets. 28 Ella li respon: --Senyor, també els gossets, sota la taula, mengen les engrunes que els fills deixen caure. 29 Llavors Jesús li digué: --Ja que has respost així, vés, que el dimoni ja ha sortit de la teva filla. 30 Ella se'n va anar a casa seva i trobà la nena estirada al llit. El dimoni l'havia deixada.

Jesús va a Tiro i Sidon i es troba a una dona que no és jueva i reconeix a Jesús. Què li demana?
Quina és la reacció del Senyor?

Mateu 10:5-8 Aquests dotze, Jesús els va enviar amb aquestes instruccions: --No us encamineu a terra de pagans ni entreu en cap població samaritana. 6 Aneu més aviat a les ovelles perdudes d'Israel. 7 Pel camí prediqueu dient: "El Regne del cel és a prop." 8 Cureu malalts, ressusciteu morts, purifiqueu leprosos, traieu dimonis; de franc ho heu rebut, doneu-ho també de franc.

Què hi ha de desconcertant en aquesta història?

Com mostra la universalitat de l'Evangelí?

Com reacciona Jesús a la sorprenent resposta de la dona?

La dona, pagana, sola (probablement) amb una filla endimoniada, era un model de persona marginada de la societat i de la religió. Tot i així Jesús l'acull i la rep, accepta la seva petició i respon guarint a la seva filla.

Marc 2:17 17 Jesús ho va sentir i els digué: --El metge, no el necessiten els qui estan bons, sinó els qui estan malalts. No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors.

Com es compleix en aquest escena el projecte de Jesús?

Perquè tantes vegades no acollim al nostre proïsme com acull Jesús a la dona pagana?

Que ens ensenya aquest passatge al respecte

Jesús té consciència que ha sigut enviat al poble d'Israel, a les seves ovelles perdudes, a les ovelles que no tenen pastor. Jesús és seduït per la fe d'una dona pagana. Aquí veiem a Jesús, que és Déu, mostrant el seu cor accessible i “reversible”.

El Déu d'alguns és una intel·ligència universal, impersonal que no ens escolta, ni coneix, que no es mou ni es commou per allò que ens passa. Un Déu que no escolta les nostres pregàries, un Déu que ha creat l'univers i la vida i que tot es regeix per unes regles que desconeixem plenament, però hi son i ens parlen de Déu. B Espinozza (SXVI) i aquest admirat per A. Einstein.

Aquesta trobada de Jesús amb la dona pagana descriu un moviment inclusiu del Crist. És una defensa de l'evangelí als gentils, és una mostra de com el cor de Déu, en Jesús, s'ha obert als exclosos. És un detall de com l'Evangelí asseu als gentils a la taula del banquet del Regne de Déu!!.

9 JESÚS: PA, PARAULA I VIDA.

Marc 6:30-44 alimentació d'una multitud amb 5mil homes

Els deixebles saben qui és Jesús? Mc 6:52. Al capítol 6 de Marc els deixebles han vista a Jesús guarir a malalts i leprosos, fer fora dimonis, ressuscitar morts i ara multiplicar l'aliment per una multitud.

Perquè el poble i els propis deixebles estaven tan cecs sobre la identitat de Jesús, tot i haver vist evidències suficients per conèixer-lo? La duresa del cor... però ens podem preguntar:

Quins mestres havien tingut?

Quina classe d'ensenyament sobre Déu i el Crist pesava sobre les seves consciències per experimentar aquesta manca de discerniment? Mc 6:34 *"...va teir compasio d'ells... ovelles sense pastor"* Mc 1:22

La gent estava admirada de la seva doctrina, perquè els ensenyava amb autoritat i no com ho feien els mestres de la Llei.

Pot el poble de Déu deixar-se educar per pastors que ensenyen sense autoritat?

Pot el poble de Déu sentir-se tan oprimat, robat i violat religiosament durant tant de temps, que acabi per no tenir capacitat de reacció, ni forces, ni recursos davant d'aquest poder? Crítica a l'abús de poder que pot manipular i pasturar amb despotisme (comprensió errònia de l'autoritat). Ens em de deixar interpretar per la paraula de Déu.

Podem estar sent "pas-torejats" pel conformisme?

Ens podem estar convertint en una comunitat d'egoistes satisfets que no necessiten res més?

Podem estar sent "pas-torejats" per la post-veritat? Realitat sistèmica que ha deixat d'identificar-se amb unes afirmacions absolutes i ens sentim amb la llibertat de "decretar" què és veritat i què no. S'elevan les mentides a rang de "veritat" mitjançant el frau, l'astúcia, la difamació l'aparença, la impostura, la calúnia, els errors intencionals i la construcció d'històries fictícies... s'han fet desaparèixer els contorns del bé i del mal i això liquida la fraternitat i la convivència.

Mc 6:14 a 44. Dos banquets ben diferents, El d'Herodes a on els rics poden viure per menjar i divertir-se, vanalitzant la vida (Joan el B) i el dels pobres dels que mengen lo basic, per anar tirant, al final de dia, compartint el que tenen i servint. Un banquet en el que s'asseuen els pobres i els que ploren (benaurances) i el que hi ha **PA** (aliment material), **PARAULA** (aliment espiritual) i **VIDA** (la de Jesús que pastura servint).

Marc 10:45 *com el Fill de l'home, que no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida com a rescat per tothom.*

Pensant en el nostre moment actual personal, comunitari, social: Com ens pot estar pasturant el conformisme, la posveritat o d'altres situacions que ens influeixen?

Com podem sentir-nos pasturats per Jesús sabent que ens ofereix PA, PARAULA I VIDA?

Classe 7 Rubén S 23-02-2025

10 NO AL CONSERVADORISME

Comencem la secció del Regne de Déu en les paràboles de Jesús, amb la paràbola dels talents, tal i com es recull a l'Evangelí de Mateu (Mt 25:14-30):

¹⁴ »De manera semblant, un home que havia de fer un llarg viatge va cridar els seus servents i els va confiar els seus béns. ¹⁵ A un li donà cinc talents; a l'altre, dos, i a l'altre, un * —a cada un segons la seva capacitat—, i després se'n va anar. *

»Immediatament, ¹⁶ el qui havia rebut cinc talents els va fer treballar i va guanyar-ne cinc més. ¹⁷ Igualment, el qui n'havia rebut dos en va guanyar dos més. ¹⁸ Però el qui n'havia rebut un se'n va anar a fer un clot a terra i va amagar-hi els diners del seu senyor.

¹⁹ »Al cap de molt de temps arriba el senyor d'aquells servents i es posa a passar comptes amb ells. ²⁰ Es presentà el qui havia rebut cinc talents i en dugué cinc més, tot dient:

»—Senyor, * em vas confiar cinc talents; mira: n'he guanyat cinc més.

²¹ »L'amo li va dir:

»—Molt bé, servent bo i fidel! Has estat fidel en poca cosa; jo t'encomanaré molt més. * Entra al goig del teu senyor.

²² »Es presentà també el qui havia rebut dos talents i digué:

»—Senyor, em vas confiar dos talents; mira: n'he guanyat dos més.

²³ »L'amo li va dir:

»—Molt bé, servent bo i fidel! Has estat fidel en poca cosa; jo t'encomanaré molt més. Entra al goig del teu senyor.

²⁴ »Es presentà encara el qui havia rebut un talent i digué:

»—Senyor, sabia que ets un home dur, que segues on no has sembrat i reculls on no has escampat. ²⁵ Vaig tenir por i vaig amagar a terra el teu talent. Aquí tens el que és teu. *

²⁶ »Però el senyor li va respondre:

»—Servent dolent i gandul! Sabies que sego on no he sembrat i recullo on no he escampat. ²⁷ Per això calia que possessis els meus diners al banc, i ara que he tornat hauria recobrat el que és meu amb els interessos. * ²⁸ Preneu-li el talent i doneu-lo al qui en té deu. ²⁹ Perquè a tot aquell qui té, li donaran encara més, i en tindrà a vessar; però al qui no té, li prendran fins allò que li queda. * ³⁰ I a aquest servent inútil llanceu-lo fora, a la tenebra; allà hi haurà els plors i el cruixit de dents. *

Un relat en tres actes amb tots els actors presents en cada escena: I. El repartiment dels bens; II. Les inversions realitzades; III. El moment de passar comptes.

Ens considerem atrevits o conservadors en allò que emprenem a la vida? I a l'església?
Amb quin dels servents de la paràbola m'identificaria?

Què volia ensenyar Jesús aquí? Respon pel que t'he donat, o no tinguis una vida estèril?

Quina és la gran temptació de la persona religiosa? Quina és la institució més conservadora?

Estem parlant només de diners a la paràbola? De molts diners o de pocs?

Quin servent s'identificava més amb els interessos del seu Senyor? Què deia Jesús sobre servir?

Quin és el motor d'allò que fem pel Regne? La por a perdre tranquil·litat o l'amor al necessitat?

Estem disposats a explorar nous camins de creixement del Regne, o ens estिमem més mantenir el que tenim, sense arriscar-nos?

El món que ens envolta és hostil o amigable a l'Evangelí? Què feia Jesús davant les hostilitats? Fugir, replegar-se, enterrar els recursos?

Quins són els atacs més forts contra l'evangelí: els de fora o els de dintre, els de ben endins?

Qui no pren noves iniciatives per por a equivocar-se, ja ho està perdent tot. Les virtuts que cal desenvolupar a l'església d'avui son audàcia, capacitat d'arriscar-se, recerca creativa de nous horitzons, i sobre tot, escolta activa de l'Esperit, que tot ho renova.

Classe 8 Mª Teresa 2-03-2025

11. Els treballadors de la vinya

Joan el Baptista és el primer que apareix anunciant i proclamant que el Regne de Déu està a prop (Mt 3:1-2)

1 Per aquells dies es presentà Joan Baptista, que predicava en el desert de Judea.

2 Deia: “Convertiu-vos, que el Regne del Cel és a prop.”

i Jesús reprèn aquest missatge (Mt 4:17)

Des d’aleshores Jesús començà a predicar i a dir: “Penediu-vos, perquè el Regne del Cel s’ha apropat.”

però proclamant-lo no com un futur immediat sinó com una realitat present manifestada en la seva pròpia persona i ministeri de forma palpable i visible (expulsió de dimonis, curació de persones, etc).

1 “El Regne del cel és semblant a un propietari que de **bon matí** anà a contractar jornalers per a la seva vinya.

2 Després d’acordar amb els jornalers el sou d’un dia, els envià a la vinya.

3 Cap **a les nou del matí** va sortir un altre cop i en va veure d’altres que estaven a la plaça, sense feina,

4 i els va dir: “Aneu-hi també vosaltres, a la vinya, i us pagaré el que sigui just”;

5 i ells se n’hi van anar. Sortí de nou **cap al migdia** i també a **mitja tarda** i va fer el mateix.

6 Encara va sortir **cap a les cinc** i en trobà d’altres, parats, i els digué: “Per què esteu aquí desvagats tot el dia?”

7 Li van contestar: “Perquè ningú no ens ha llogat.” Els digué: “Aneu també vosaltres a la vinya.”

8 Al capvespre, l’amo de la vinya va dir al seu capatàs: “Crida els jornalers i paga’ls el jornal, començant pels darrers i acabant pels primers.”

9 Vingueren, doncs, els qui havien començat a les cinc de la tarda i cada un va cobrar un denari.

10 Quan arribà el torn als primers, aquests es pensaven que en cobrarien més, però també ells van cobrar un denari cadascun.

11 I en rebre’l, rondinaven contra el propietari

12 i deien: “Aquests darrers han treballat només una hora i els has posat al mateix nivell que nosaltres, que hem aguantat el pes i la calor de la jornada.”

13 Però ell replicà a un d’aquests: “Amic, no et faig cap injustícia. ¿No et vas llogar per un denari?”

14 Doncs, pren el que et pertoca i ves-te’n. Jo vull donar a aquests darrers el mateix que a tu.

15 ¿És que no tinc dret a fer el que vulgui amb allò que és meu? ¿O tens enveja perquè soc generós?”

16 Així els darrers seran primers, i els primers, darrers.”

Context de la paràbola

Època de la verema, finals de setembre. Poc després començava el temps de les pluges i tot el que no s'havia recollit es perdia. Calia recollir la collita el més ràpid possible, per tant es necessitava tot aquell treballador que estigués disposat a recollir raïm, encara que només fos durant una hora.

La jornada laboral a Israel començava amb la sortida del sol a les 6h i finalitzava amb la posta del sol cap a les 18h. El jornal per un dia de feina era un denari i era just per alimentar a una família.

Els diferents personatges

Treballadors de la vinya, a diferents horaris.

Pare de família o amo de la vinya.

Preguntes

- Perquè els obrers murmuraven i es sentien maltractats si l'amo havia pactat amb ells el salari d'un dia (1 denari)? Quins sentiments, actituds i comportaments surten a relleu i perquè?
- El comportament de l'amo és discriminatori?
- Quina classe de món es construeix sobre els valors de l'enveja, l'egoisme, els privilegis, la rivalitat, la insolidaritat i l'individualisme?
- El pare de família va sortir fins a 4 vegades més a buscar obrers. Perquè?
- El majordom rep l'ordre de pagar el salari als obrers però començant pels darrers, els que només havien treballat una hora i els que havien començat a treballar a la primera hora rebrien la paga els últims. Perquè?
- Qui és el veritable protagonista de la paràbola?
- Com veus representats en l'amo de la vinya els valors de la gràcia, l'amor, la solidaritat, la igualtat i la misericòrdia, que són una inversió del que es viu en aquest món?
- Sobre quins fonaments és possible reconstruir el nou món que porta el Regne de Déu?

Capitol 12. La benaurança oblidada.

Text proposat al llibre del pst Delàs: **Lluc 14, 7-14**

7 Jesús observà que els convidats havien escollit els primers llocs i els proposà aquesta paràbola: *

8 —Quan algú et convida a un banquet de noces, no et posis al primer lloc. * Hi podria haver un convidat més important que tu, 9 i llavors vindria el qui us ha convidat tots dos i et diria: “Cedeix-li el lloc”, i tu hauries d’anar a ocupar el darrer lloc, tot avergonyit. 10 Més aviat, quan et conviden, ves a posar-te al darrer lloc i, quan vingui el qui t’ha convidat, et dirà: “Amic, puja més amunt.” Llavors seràs honorat davant tots els qui són a taula. * 11 Tothom qui s’enalteix serà humiliat, però el qui s’humilia serà enaltit. *

12 Després digué al qui l’havia convidat:

—Quan facis un dinar o un sopar, no hi cridis els teus amics, ni els teus germans, ni els teus parents, ni veïns rics. Et podrien tornar la invitació i ja tindries la teva recompensa. 13 Més aviat, quan facis un banquet, convida-hi pobres, * invàlids, coixos i cecs. 14 Feliç de tu, llavors, perquè ells no tenen res per a recompensar-te, i la recompensa, la trobaràs quan ressuscitin els justos. *

Comentari Agustí:

- *L’Evangeli de Lluc és el que conté més paràboles de tots. L’objectiu és que la comunitat hi reflexioni i que els cristians adoptin un estil de vida cristocèntric.*
 - *Aquests versets recorden la màxima: en el material, mira als qui tens per sota de tu, i en l’espiritual els que hi ha per sobre (saviesa de Gandhi).*
 - *Paràboles de Jesús com a símbols (allà cap a on tendim). Jesús explica les coses més complicades fent servir imatges senzilles i agafades de la vida quotidiana.*
 - *Crist és el màxim exponent d’humilitat. Es va fer home, va patir i va morir pels nostres pecats. Reflexionar en aquesta paràbola ens dona la mesura de quina ha de ser la humilitat cristiana.*
 - *La humilitat s’ha de viure en comunitat. Pere diu que l’església és l’àmbit on tots es revesteixen d’humilitat (1 P 5,5).*
 - *La societat actual ens empeny a voler fer que ens destaquem i que passem per davant dels altres en un procés competitiu. Hem de trobar el nostre jo real i deixar de banda el jo orgullós.*
 - *Menys exhibicionisme i més món interior és el que el Senyor vol de nosaltres. Humilitat real, no afectada per poder participar en el banquet del Regne.*
- I tu, quines conclusions en treus? En què et fa pensar la paràbola?*